

Prvá časť

SOCIÁLNE POISTENIE A ZABEZPEČENIE

I. ZÁKLADNÉ POJMY SOCIÁLNEHO POISTENIA

1. Samostatne zárobkovo činná osoba

§ 5, § 21 ods. 4 písm. e), § 138 ods. 10 ZoSP
§ 652 až 672a ObZ

Zápis, alebo osvedčenie o zápise do registra sprostredkovateľov poistenia a sprostredkovateľov zaistenia podľa zákona č. 340/2005 Z. z. o sprostredkovaní poistenia a sprostredkovaní zaistenia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov plní registračnú funkciu v súvislosti s dohľadom Národnej banky Slovenska nad finančným trhom, ale nemá povahu oprávnenia podľa § 5 písm. c) zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov.

Subjekt, zapísaný v uvedenom registri, má len právo uchádzať sa o vykonávanie činnosti obchodného zástupcu. Zápis alebo osvedčenie o zápise samotné nezakladajú oprávnenie vykonávať činnosť výlučného sprostredkovateľa poistenia, ktorú možno vykonávať len na základe zmluvy o obchodnom zastúpení s poisťovňou.

Status SZČO podľa § 5 písm. f) zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov je podmienený vykonávaním činnosti obchodného zástupcu, a preto zánik nemocenského a dôchodkového poistenia nemožno spájať so zrušením zápisu sprostredkovateľa poistenia v registri, vedenom Národnou bankou Slovenska.

Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 15. decembra 2011, sp. zn. 7 Sžso 20/2011 (R 72/2012)

Z rozhodnutia:

KS v K. rozsudkom z 24. novembra 2010 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a) OSP rozhodnutie žalovanej z 22. decembra 2008, ako aj rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka K. z 18. júna 2008, vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Napadnutým rozhodnutím žalovaná zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila rozhodnutie SP, pobočka K. z 18. júna 2008, ktorým tento prvostupňový správny orgán rozhodol, že žalobcovi ako SZČO nezaniklo povinné nemocenské a povinné dôchodkové poistenie 31. októbra 2006 a žalobcovi ako SZČO zaniklo povinné nemocenské a dôchodkové poistenie 19. septembra 2007.

Podľa názoru KS správne orgány vec nesprávne právne posúdili. Žalobca bol SZČO podľa § 5 písm. b) ZoSP na základe oprávnenia na prevádzkovanie živnosti, ako aj podľa § 5 písm. f) ZoSP, lebo vykonával činnosť obchodného zástupcu. Z poznámky pod čiarou k § 5 písm. f) ZoSP vyplýva, že činnosťou obchodného zástupcu sa rozumie činnosť podľa

§ 652 až § 672a ObZ, a teda činnosť vykonávaná na základe zmluvy o obchodnom zastúpení. Takouto zmluvou nepochybne bola zmluva o obchodnom zastúpení pri sprostredkovaní poistenia uzavretá medzi žalobcom ako fyzickou osobou a Allianz – Slovenskou poisťovňou a. s., B. z 2. marca 2006. Zánikom zmluvy o sprostredkovaní poistenia od 1. novembra 2006 žalobca prestal vykonávať činnosť výlučného sprostredkovateľa poistenia [teda obchodného zástupcu podľa § 5 písm. f) ZoSP], čím mu zanikol status SZČO podľa tohto zákonného ustanovenia a tým došlo aj k zániku jeho povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia v zmysle § 21 ods. 4 písm. e) ZoSP. Status SZČO podľa § 5 písm. f) ZoSP sa viaže na vykonávanie činnosti obchodného zástupcu a podľa názoru KS nebolo možné viazať zánik nemocenského a dôchodkového poistenia na zrušenie zápisu sprostredkovateľa poistenia v registri, vedenom Národnou bankou Slovenska. Žalobca podanie návrhu na zrušenie tohto zápisu nebol spôsobilý ovplyvniť, pretože tento návrh bol podaný v dôsledku skončenia platnosti zmluvy a na jeho podanie bola oprávnená iba poisťovňa.

Proti rozsudku KS podala včas odvolanie žalovaná a žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie KS zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Nesúhlasila s právnym názorom KS, pretože v zmysle § 5 písm. c) ZoSP žalobca mal status SZČO aj na základe jeho zapísania do zoznamu výlučných sprostredkovateľov poistenia 4. mája 2006 v registri sprostredkovateľov poistenia a sprostredkovateľov zaistenia vedenom Národnou bankou Slovenska pod registračným číslom VSP016710. Osvedčenie o zápise do registra je oprávnením na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu. Žalobca ako výlučný sprostredkovateľ poistenia bol z registra sprostredkovateľov poistenia a sprostredkovateľov zaistenia vymazaný až 19. septembra 2007. Žalobcovi ako SZČO povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie 31. októbra 2006 nezaniklo, pretože žalobca bol k tomuto dňu SZČO podľa § 5 písm. c) ZoSP aj napriek zániku zmluvy o obchodnom zastúpení pri sprostredkovaní poistenia 1. novembra 2006 a napriek pozastaveniu prevádzkovania živnosti od 19. apríla 2007 do 19. augusta 2008. Deň zániku tohto poistenia je totožný s dátumom vymazania žalobcu zo zoznamu výlučných sprostredkovateľov poistenia v registri sprostredkovateľov poistenia a sprostredkovateľov zaistenia, teda s dátumom 19. septembra 2007.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok KS v K. potvrdiť ako vecne správny.

NS SR, ako súd odvolací podľa § 10, § 246c a § 250ja OSP, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej bolo podané nedôvodne.

V zmysle § 5 písm. b), písm. c) a písm. f) ZoSP v znení účinnom od 1. augusta 2006 je SZČO podľa tohto zákona fyzická osoba, ktorá má oprávnenie prevádzkovať živnosť alebo má oprávnenie na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu okrem činnosti fyzickej osoby v pracovnom pomere, na ktorej výkon je povinná mať oprávnenie podľa osobitného predpisu, alebo vykonáva činnosť obchodného zástupcu.

Ust. § 21 ods. 1 ZoSP v znení účinnom od 1. augusta 2006 uvádza, že povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie SZČO vzniká od 1. júla kalendárneho

roka nasledujúceho po kalendárnom roku, za ktorý jej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu alebo výnos súvisiaci s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou bol vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 10 a zaniká 30. júna kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, za ktorý jej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu alebo výnos súvisiaci s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou nebol vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 10, ak tento zákon neustanovuje inak.

Zánik povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia je upravený v § 21 ods. 4 písm. b) ZoSP v znení účinnom od 1. augusta 2006. Povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie na tomto základe zaniká vždy SZČO uvedenej v § 5 písm. b) a c) dňom zániku týchto oprávnení, a SZČO uvedenej v § 5 písm. c) odo dňa vzniku pracovného pomeru, v ktorom na výkon činnosti je povinná mať oprávnenie podľa osobitného predpisu, ak od tohto dňa podľa svojho vyhlásenia nevykonáva činnosť SZČO uvedenej v § 5 písm. c). Rovnako zaniká toto poistenie aj SZČO uvedenej v § 5 písm. f) dňom zániku obchodného zastúpenia [§ 21 ods. 4 písm. c) ZoSP].

Zo súdneho spisu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis, vyplýva, že žalobca uzavrel s Allianz – Slovenskou poisťovňou, a. s., B. zmluvu o obchodnom zastúpení pri sprostredkovaní poistenia v univerzálnej sieti 2. marca 2006 v zmysle ustanovení § 652 a nasl. ObZ a zákona č. 340/2005 Z. z. o sprostredkovaní poistenia a sprostredkovaní zaistenia v z. n. p.. Do zoznamu sprostredkovateľov poistenia a sprostredkovateľov zaistenia vedenom Národnou bankou Slovenska bol zapísaný 4. mája 2006. Táto zmluva o obchodnom zastúpení z 2. marca 2006 zanikla 1. novembra 2006 a zápis žalobcu v registri sprostredkovateľov bol zrušený 19. septembra 2007, na základe návrhu poisťovne na zrušenie zápisu žalobcu v registri sprostredkovateľov poistenia z 12. septembra 2007. Žalobca mal tiež od 20. mája 1992 oprávnenie na prevádzkovanie živnosti, ktorej prevádzkovanie odbor živnostenského podnikania Obvodného úradu v K. pozastavil rozhodnutím z 13. marca 2008 o zmene obdobia pozastavenia prevádzkovania živnosti na obdobie od 19. apríla 2007 do 19. augusta 2008.

Toto rozhodnutie bolo neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia o pozastavení prevádzkovania živnosti z 10. apríla 2007.

Z uvedených skutočností vyplýva, že žalobca bol výlučným sprostredkovateľom poistenia na základe uzavretej zmluvy o obchodnom zastúpení podľa § 652 a nasl. ObZ, a teda bol SZČO, ktorá vykonáva činnosť obchodného zástupcu podľa § 5 písm. f) ZoSP, čo nebolo medzi účastníkmi sporné. Podľa názoru žalovanej bol však žalobca na základe zapísania do zoznamu výlučných sprostredkovateľov poistenia 4. mája 2006 v registri sprostredkovateľov poistenia vedenom Národnou bankou Slovenska aj SZČO podľa § 5 písm. c) ZoSP, pretože osvedčenie o zápise do tohto registra je podľa jej názoru oprávnením na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu.

Oprávnenie na vykonávanie činnosti predpokladané v § 5 písm. c) ZoSP je upravené spôsobom, že má konštitutívny účinok, čo znamená, že na jeho základe môže byť určitá činnosť priamo vykonávaná.

Zápis, alebo osvedčenie o zápise do registra podľa zákona č. 340/2005 Z. z. o sprostredkovaní poistenia a sprostredkovaní zaistenia v z. n. p. nemá povahu oprávnenia v zmysle § 5 písm. c) ZoSP, pretože plní funkciu registračnú v súvislosti s dohľadom Národnej banky Slovenska nad finančným trhom. Tento zápis alebo osvedčenie o zápise samo osebe nezakladá subjektu priamo oprávnenie vykonávať činnosť výlučného sprostredkovateľa poistenia, pretože túto činnosť možno vykonávať až na základe zmluvy o obchodnom zastúpení uzavretou s poisťovňou, ktorej uzavretie predchádza tomuto zápisu.

Subjekt, zapísaný v uvedenom registri má len právo uchádzať sa o vykonávanie činnosti obchodného zástupcu.

Najvyšší súd považuje za potrebné tiež poznamenať, že poisťovňa mala povinnosť do 30 dní od skončenia platnosti zmluvy o obchodnom zastúpení podať návrh na zrušenie zápisu výlučného sprostredkovateľa v registri a Národná banka Slovenska bola povinná zrušiť tento zápis. V danom prípade však poisťovňa takto nepostupovala, lebo zmluva o obchodnom zastúpení zanikla 1. novembra 2006, návrh na zrušenie zápisu bol podaný Národnej banke Slovenska až 12. septembra 2007, a preto bol zápis zrušený dňom 19. septembra 2007, ktorý deň nesprávne považovala žalovaná za deň zániku tohto oprávnenia, a teda za deň zániku povinného nemocenského a dôchodkového poistenia podľa § 21 ods. 4 písm. b) ZoSP. Ak by bol ako správny prijatý právny záver žalovanej, malo by to za následok, že takáto SZČO by nemohla deň zániku svojho povinného nemocenského a dôchodkového poistenia ovplyvniť, hoci by činnosť sprostredkovateľa poistenia nevykonávala a ani vykonávať nemohla.

Nemožno ponechať bez povšimnutia tiež skutočnosť, že žalobca bol na základe jednej činnosti, a to vykonávania činnosti výlučného sprostredkovania poistenia považovaný žalovanou za SZČO podľa § 5 písm. c) ZoSP (teda za osobu, ktorá má oprávnenie na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu), a tiež aj za osobu vykonávajúcu činnosť obchodného zástupcu podľa § 5 písm. f) ZoSP. NS SR tento právny názor žalovanej nepovažuje za správny, lebo z vykonávania jedného a to istého druhu zárobkovej činnosti môže byť fyzická osoba priradená len k jednej z definícií samostatne zárobkovo činných osôb vymedzených v § 5 ZoSP.

ZoSP spája s jednotlivými vymedzeniami SZČO rozdielne moment zániku povinného nemocenského a dôchodkového poistenia. Pokiaľ žalovaná nesprávne identifikovala žalobcu z titulu výkonu činnosti výlučného sprostredkovateľa poistenia ako SZČO podľa § 5 písm. c) ZoSP, rozhodla o zániku povinného nemocenského a dôchodkového poistenia na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, lebo žalobca bol z tohto titulu SZČO podľa § 5 písm. f) ZoSP.

Zánikom zmluvy o sprostredkovaní k 1. novembru 2006 žalobca prestal vykonávať činnosť výlučného sprostredkovateľa poistenia, a preto mu zanikol status SZČO podľa § 5 písm. f) zákona o sociálnom poistení k tomuto dňu. Zánikom zmluvy o sprostredkovaní zaniklo obchodné zastúpenie, s ktorou skutočnosťou zákon o sociálnom poistení spája zánik povinného nemocenského a dôchodkového poistenia v § 21 ods. 4 písm. e).

Žalobca mohol byť napriek tomu tiež SZČO podľa § 5 písm. f) ZoSP, ak mal oprávnenie prevádzkovať živnosť. V ďalšom konaní bude preto potrebné, aby sa správne orgány

vysporiadali aj so skutočnosťou, či žalobcovi zaniklo (ak predtým vzniklo) povinné nemocenské a dôchodkové poistenie aj ako SZČO podľa § 5 písm. f) ZoSP, pretože žalovaná je povinná posúdiť osobitne zánik povinného nemocenského a dôchodkového poistenia z každého jednotlivého statusu uvedeného v § 5 ZoSP, ktorý fyzická osoba spĺňa. Pri posudzovaní príjmov podľa § 21 ods. 1 ZoSP je pritom potrebné prihliadať len na tie príjmy z podnikania, ktoré vyplynuli z podnikateľskej činnosti posudzovaného statusu SZČO.

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd rozsudok KS v K. podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

2. Choroba z povolania

§ 8 ods. 2 a 3 ZoSP

Ak bola choroba, neskôr označená ako choroba z povolania, zistená viac ako 3 roky pred dňom jej zaradenia do zoznamu chorôb z povolania, nemožno ju považovať za chorobu z povolania podľa § 8 ods. 2 a 3 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov.

Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. februára 2009, sp. zn. 4 Sžso 12/2008 (R 83/2012)

Z rozhodnutia:

KS v Ž. rozsudkom z 9. októbra 2009 zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie pobočky v M. z 15. novembra 2005 vo veci nepriznania nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku choroby z povolania, zistenej 16. apríla 1996 a žalovanému trovy konania nepriznal.

Z odôvodnenia vyplýva, že žalovaný správny orgán vrátane prvostupňového správneho orgánu postupoval v súlade so zákonom, keď v prípade žalobcu rozhodol o nepriznaní nároku za sťaženie spoločenského uplatnenia. Choroba z povolania, ktorá bola u žalobcu zistená, nezodpovedala podmienke ustanovenej v § 8 ods. 3 ZoSP, ktorá jej uznanie spájala s časom jej zistenia, a preto ju nebolo možné považovať za chorobu z povolania. Žalobca preto nemohol v dôsledku zistenia tejto choroby úspešne uplatňovať nároky v zmysle zákona o sociálnom poistení.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal žalobca odvolanie, v ktorom namietal, že § 8 ods. 3 ZoSP považuje za protiústavné a podľa jeho názoru je tiež v rozpore s medzinárodnoprávnymi dokumentmi, ktorými je SR v zmysle čl. 154c Ú SR viazaná. Zdôraznil, že jeho choroba z povolania bola zistená skôr, ako tri roky pred dňom jej zaradenia do zoznamu chorôb z povolania, preto je v nerovnom postavení s občanmi, ktorým bola rovnaká choroba z povolania zistená v lehote 3 rokov pred jej zaradením do zoznamu chorôb z povolania. Žalobca uviedol, že podľa jeho názoru § 8 ods. 3 ZoSP je v rozpore s čl. 12 ods. 1 Ú SR tým, že konaním žalovanej nie je zabezpečená rovnosť v právach, resp. aj s čl. 9 Medzinárodného paktu o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach

(publikovaného v Zbierke zákonov pod č. 120/1976 Zb.), k čomu by zrejme mohol zaujať stanovisko ÚS SR [§ 109 ods. 1 písm. b) OSP]. V odvolaní žalobca uviedol, že postup pri vypracovávaní posudku o stažení spoločenského uplatnenia považuje za diskriminačný, lebo od roku 1996 (prístup do zdravotnej dokumentácie skôr pre pacienta nebol možný) sa domáhal uznania choroby z povolania pod položkou č. 29 – ochorenie kostí, kĺbov, šliach a nervov z jednostranného zataženia (predložené vyšetrenia preukazujú stredne ťažké štádium vazoneurózy a syndróm karpálneho tunelu z jednostranného dlhodobého zataženia pri práci). Zdôraznil, že považuje za diskriminačné to, že po desiatich rokoch jeho lekárskeho vyšetrení mu uznali chorobu z povolania zistenú v roku 1996 (hoci od roku 1993 je na invalidnom dôchodku). Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok KS zmenil, rozhodnutie žalovanej zo 7. februára 2006 zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Súčasne žiadal, aby žalovanej bola uložená povinnosť nahradiť mu trovy konania do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok KS ako vecne správny potvrdil.

NS SR, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), na pojednávaní (§ 214 ods. 1 SP) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

Z § 8 ods. 2 ZoSP vyplýva, že choroba z povolania podľa tohto zákona je choroba uznaná príslušným zdravotníckym zariadením, zaradená do zoznamu chorôb z povolania uvedeného v prílohe č. 1, ak vznikla za podmienok uvedených v tejto prílohe:

- a) zamestnancovi pri plnení pracovných úloh alebo služobných úloh alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh alebo služobných úloh,
- b) fyzickej osobe uvedenej v § 17 ods. 2 pri činnostiach uvedených v tomto ustanovení alebo v priamej súvislosti s týmito činnosťami.

Následne § 8 ods. 3 ZoSP ustanovuje, že chorobou z povolania je aj choroba, ktorá bola zistená pred jej zaradením do zoznamu chorôb z povolania, najviac tri roky pred dňom jej zaradenia do tohto zoznamu.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

Úlohou súdu prvého stupňa bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovanej, ktorým žalobcovi nebol priznaný nárok na náhradu za staženie spoločenského uplatnenia.

Zo spisov vyplýva, že žiadosťou spísanou na pobočke žalovanej v M. 25. augusta 2005, sa žalobca domáhal priznania náhrady za staženie spoločenského uplatnenia. K žiadosti pripojil posudok Martinskej fakultnej nemocnice – Kliniky pracovného lekárstva a toxikológie zo 17. júla 2005 vypracovaný prednostkou kliniky Prof. MUDr. J.B., CSc. Podľa záverov tohto posudku bola u žalobcu zistená choroba z povolania – iné poškodenie zdravia z práce, ktorá je zaradená pod pol. č. 47 zoznamu chorôb z povolania podľa prílohy

č. 1 k zákonu o sociálnom poistení. V posudku sa tiež uvádza, že uvedená choroba z povolania bola u žalobcu zistená po prvý raz 16. apríla 1996. Táto skutočnosť jednoznačne vyplýva aj z hlásenia choroby z povolania žalobcu v mesiaci júl 2005 určeného pre Sociálnu poisťovňu, v rámci ktorého sa ako dátum priznania choroby z povolania u žalobcu uvádza 12. januára 2005.

Choroba z povolania, ktorá bola žalobcovi priznaná 12. januára 2005 nebola zahrnutá v predchádzajúcej právnej úprave do zoznamu chorôb z povolania. Táto choroba z povolania bola do zoznamu chorôb z povolania zapracovaná až do ZoSP, ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2004.

Prípado žalobcu bol opakovane predložený na posúdenie na Celoslovenskú komisiu pre posudzovanie chorôb z povolania, avšak toto ochorenie nebolo možné v minulosti hlásiť ako chorobu z povolania, lebo ani ochorenie chrčtice, ani iné poškodenie zdravia pri práci (tzv. voľná položka) nebolo súčasťou starého Zoznamu chorôb z povolania.

Ak bola choroba neskôr označená ako choroba z povolania, zistená viac ako 3 roky pred dňom jej zaradenia do zoznamu chorôb z povolania, nebolo možné považovať ju za chorobu z povolania podľa § 8 ods. 2 a 3 ZoSP, a to ani poukazom na medzinárodné zmluvy, ktorými je SR viazaná.

Ak teda za uvedeného skutkového stavu vo veci nebolo žiadosti žalobcu o priznanie nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku choroby z povolania zistenej 16. apríla 1996 vyhovené, aj podľa názoru odvolacieho súdu žalovaná o žiadosti žalobcu správne rozhodla, keď mu požadovanú náhradu nepriznala. Žalovaná postupovala pri rozhodovaní v plnom súlade so zákonom, pre svoje rozhodnutie si zadovážila dostatočné skutkové podklady, na základe ktorých vyvodila správny právny záver, ktorý v napadnutom rozhodnutí aj náležitým spôsobom odôvodnila.

Nepochybil preto krajský súd, keď napadnuté rozhodnutie žalovanej ako zákonné potvrdil. Námietky žalobcu uvedené v jeho odvolaní ako skutkovo a právne bezvýznamné pre rozhodnutie v preskúmvanej veci nebolo možné zohľadniť.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok KS v súlade s § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

3. Choroba z povolania – iné poškodenie zdravia pri práci

§ 13, § 99, § 251 ods. 1, príloha č. 1 ZoSP

§ 11 ods. 1 zákona o náhrade za bolesť

§ 1, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, § 6, § 7 ods. 3, § 9 ods. 4, časť A. II. bod 10, časť A. IV bod 106 prílohy vyhlášky o odškodňovaní bolesti

Smernica č. 4/1974 Vestníka Ministerstva zdravotníctva SSR, registrovaná v čiastke 18/1974 Zb., o hlásení a evidencii chorôb z povolania, profesionálnych otráv a iných poškodení zdravia pri práci

Ak bolo iné poškodenie zdravia pri práci, zistené podľa právnych predpisov účinných do 1. januára 2004, prejednané a uznané za iné poškodenie zdravia pri práci na